Толкова години водя регресии... обхождам страната, а и чужбина... Толкова хора с различни и всевъзможни съдби, характери, опитности, вътрешни светове минават през мен... И въпреки това не преставам да се удивлявам, защото процесът на регресия е уникален... уникален е начинът, по който се разгръща. Това не е просто съживяване на спомени от ранното детство, майчината утроба, минал живот или от духовната сфера между две прераждания... Много по-богат е процесът! Той може да включва всичко това, но освен него могат да изплуват и фантазни, приказни, митологични образи, както и фрагменти или герои от книги, филми, сънища... Но най-удивителното е, че сякаш Някой или Нещо насочва свръхсъзнателно процеса по такъв начин... подбира и съчетава точно и прецизно като истински виртуоз отделните елементи, че да се въздейства по възможно най-добрия начин многостранно и многопластово върху подложилия се на регресия субект, така че той да се почувства озарен, вдъхновен, хармонизиран, приближен до собствената същност, изцелен, цялостен. Разбира се, тук не е за подценяване и ролята на водещия, подпомагащ разгръщането на този процес. В това отношение той трябва да има опит и интуиция – да долавя и да следва хода на регресията... нейния собствен сценарий, а не да се опитва да налага свой предварителен план, когато явно потокът на регресията поема друга посока от предвидената. Буди удивление, възхитително е да откриваш и да наблюдаваш каква уникална самовъзстановяваща се и самоизцеляваща се биопсихична система е човешкото същество – система, проникната от върховна интелигентност!

С притаен дъх се вслушвам в откритията, които хората правят за самите себе си в състоянието на регресивен транс – припомнят си неща, които са знаели, но са забравили. И се удивляват, защото осъзнават, че нищо не е случайно... че всяко нещо си има своето място, предназначение и смисъл. И аз се дивя заедно с тях, макар всекидневно да ставам свидетел на чудния начин, по който се разгръща този дълбинен процес. И дори не бих казал, че съм водещ процеса, а само го подтиквам... помагам му да се разгърне. По-скоро се чувствам като акушер. И затаявам дъх като при свещенодействие, защото усещам как някаква невидима, но осезаема, свръхсъзнателна сила задвижва нещата, ръководи ги, направлява хода на регресията, като прецизно подбира какво точно да бъде разкрито на съответния човек и по какъв начин, така че той да достигне до прозренията, които са му действително необходими към този момент и за които е готов, защото... ако не си готов... узрял за нещо, то няма и да ти бъде дадено, колкото и да искаш да го получиш, или... колкото и да се страхуваш, че точно то ще ти се даде, а ти няма да можеш да го понесеш.

Но всичко това е валидно не само за процеса на регресия. То е валидно и за живота ни. Уникално е... усещам го - една невидима, но осезаема, свръхсъзнателна сила ръководи живота ни и във всеки момент ни дава това, което ни е действително необходимо да преживеем, и за което сме готови, узрели. Всичко е много прецизно. Преценката е абсолютна - с какво можем и трябва да се справим и кое не е за нас. Което не е за нас и не е съобразено със способността ни да го възприемем и асимилираме... просто не ни се дава. И това е тъй вдъхновяващо – да откриеш, че зад всичко съществуващо има Висш Промисъл, който е толкова грандиозен, величествен, че когато се докоснем до Него, ни заставя да коленичим, с лица, облени в сълзи... сълзи на дълбока благодарност!